

da det er loyct, at der i Realiteten vil blive taget Hensyn dertil, haaber vi, at det, vi ønsker, kan ske, uden at der findes udtrykkelige Bestemmelser derom i Loven.

Under første Behandling var Spørgsmaalet om kollektiv Tilmelding til Valglisten fremme, men jeg tror ikke, det kom til at staa rigtig klart, om kollektiv eller som Ministeren kaldte det, generel Tilmelding under en eller anden Form var tilladelig eller helt var udelukket. Under Forhandlingerne i Udvalget er det imidlertid fremgaaet, at en kollektiv Tilmelding ikke i nogen som helst Form er tilladelig; ikke en Gang Mand og Hustru skal ved en fælles Erklæring om, at de begge hører til Folkekirken og ønsker sig optaget paa den kirkelige Valgliste, og at de bør paa samme Sted, kunne blive optaget paa Valglisten. Hver for sig maa udstede en Erklæring for sit Vedkommende; først da er alt i Overensstemmelse med Loven. Det synes lidt mærkeligt, at ikke en Gang Mand og Hustru i Fællesskab ved en fælles Erklæring kan tilmelde sig, men Hensigten dermed er jo tydelig nok: man er bange for at aabne Døren for, at alle de stemmeberettigede, som bor f. Eks. i samme Ejendom, fra Kælder til Kvist skulde finde paa at underskrive en fælles Erklæring med de nødvendige specielle Oplysninger for hver enkelt. Det har man ikke villet; det er et Punkt, som den kirkelige Konservatisme, for ikke at sige den kirkelige Reaktion, sætter stor Pris paa: at det bliver saaledes, som det hidtil har været. Men derved kommer man rigtignok udenfor det, som den højtærede Kirkeminister ved Forslagets Forelæggelse her i Tinget og i sin Skrivelse til det kirkelige Udvalg erklærede, at han ønskede, at Tilmeldingen skulde være saa let som mulig, og at den kun skulde give Valgbestyrererne Oplysning om, at vedkommende Person virkelig hørte til Folkekirken, idet man jo ikke kunde vide dette i Forvejen. Ved denne bestemte Modstand mod enhver Form for kollektiv Tilmelding faar man i hvert Fald let det Indtryk, at det, man tilsigter ved at opretholde den omtalte Bestemmelse, er at gøre det saa besværligt som muligt for dem, der ønsker det, at komme ind paa Valglisten. Det er beklageligt, at den højtærede Kirkeminister med sin Henvendelse til det kirkelige Udvalg om, at det skulde gøres saa let som muligt, ikke har kunnet fjerne den Bestemmelse. Men fra et kirkeligt konservativt og reaktionært Standpunkt er der god Mening i den: kun saa faa som muligt skal lukkes ind til denne Valg-

ret, medens man jo nok ønsker Skat af dem alle sammen.

Kirkeministeren (*J. C. Christensen*):

Med Hensyn til den kollektive Anmeldelse til Valglisten, som der nu blev talt om, fastholder jeg, at den kan ikke finde Sted, bør ikke finde Sted. Ikke fordi jeg dermed ønsker at bestræbe mig for at udelukke Folk fra at komme paa Valglisten, men for at hver enkelt indenfor Folkekirken, som ønsker at komme paa Valglisten, skal have Lejlighed til at gøre sig klart, hvad det er, han ønsker, og tillige skal have Lejlighed til overfor Valgbestyrelsen at gøre klart, at det er en bevidst Anmeldelse og ikke et tilfældigt Navn, skrevet paa en stor Plakat mellem en hel Mængde andre Navne.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Formerne for Anmeldelse til Valglisten og om Tidspunkterne baade ved Anmeldelsen og ved Valget skal jeg bekræfte, at jeg ønsker gennem Cirkulære at tage det Hensyn, som der i saa Henseende blev forhandlet om i Udvalget.

Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, kan jeg henholde mig til, hvad Udvalgets ærede Ordfører har udtalt, og skal kun tilføje, at jeg ikke kan gaa ind paa Ændringsforslagene. Jeg synes nemlig, det i Virkeligheden er et Indgreb i vor Skolelovgivning, naar man ved det ene Ændringsforslag vil fastsætte en ny Regel med Hensyn til Religionslærerens Stilling overfor en mulig Ændring i Skole- eller Undervisningsplanen. Og med Hensyn til Kirkesangerspørgsmaalet betragter jeg de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, som virkelige Overgangsbestemmelser, idet det kun kan være i ganske særlige Tilfælde, hvor Forholdene stærkt taler derfor, at der kan blive Tale om, at Embedet kan blive opslaaet med Forpligtelse for vedkommende til at være Kirkesanger.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Dahl: Den højtærede Kirkeminister udtalte, at Hensigten med den kollektive Tilmelding var, at ethvert Medlem af Folkekirken ved den skulde have Lejlighed til at gøre sig klart, hvad det var, han gik ind til, gøre sig klart, at han var og ønskede at være Medlem af Folkekirken. Det forekommer mig ellers, at det har Medlemmer af Folkekirken tilstrækkelig mange Lejligheder til at gøre sig klart. Jeg formoder, at Medlemmerne af Folkekirken gør sig det klart, naar de søger hen til Folkekirken